

РЕШЕНИЕ

№ 3983

гр. София, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2581** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 и следващите от ЗУБ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК .

Делото е образувано по жалба на М. И. С., ЛНЧ:[ЕГН], гражданин на П. срещу Решение № 1579/18.02.2022г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон и при съществено нарушение на административно производствените правила. Твърди се, че административният акт е издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Според оспорващия не са взети предвид многобройните заплахи, които са го мотивирали да напусне страната.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява. Представя писмено становище, в което поддържа жалбата. Твърди, че в страната по произход има корупция, че правителството подкрепя талибаните и че се страхува за живота си.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Твърди, че представените нови доказателства не обосновават извод за наличие на основания за предоставяне на бежански или хуманитарен статут.

Представителят на СГП намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София–град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег.№УП, вх.№ РД09-ВР-352 до Държавната агенция за бежанците М. И. С. е поискал предоставяне на международна закрила.

Молбата за предоставяне на международна закрила, по която е образувано настоящото производство рег.№ УП вх.№ РД09-ВР-352 е трета поредна на жалбоподателя.

За пръв път М. И. С. е подал молба за международна закрила с вх.№ВР-3322/22.07.2016г. на отдел „ПМЗ-ВР“ в РПЦ-С.. С решение №10510 от 28.10.2016г. на заместник-председател на ДАБ-МС, производството на М. И. С. е прекратено на основание чл.48, ал.1, т.2, във връзка с чл.15, ал.1, т.6 от ЗУБ. Същото е оспорено по съдебен ред и потвърдено с решение №11956/10.10.2017г. на ВАС.

На 25.10.2018г. М. И. С. е подал молба с рег.№УП-4778 за повторна регистрация в ДАБ-МС, която на основание параграф 1, т.6 от допълнителните разпоредби на ЗУБ е квалифицирана като „последваща“. С решение №ВР-37/31.10.2018г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС, молбата не била допусната до производство за предоставяне на международна закрила. С решение №7950/31.12.2018г. на АССГ административният акт е отменен и преписката –върната, за произнасяне по същество.

На 16.01.2019г. М. И. С. е подал втора молба за международна закрила с вх.№РД09-ВР-47 и отново е бил регистриран в отдел „ПМЗ - ВР“. По тази молба интервюиращ орган на ДАБ-МС е издал решение №У.-12/17.01.2019г., с което същата е отхвърлена като неоснователна. Решението е обжалвано пред АССГ, който с решение №1389/05.03.2019г. е обявил решение №У.-12/17.01.2019г. за нищожно и е върнал преписката на председателя на ДАБ-МС за произнасяне по общия ред по подадената молба за международна закрила.

Със свое решение № 4087/08.07.2019г. председателят на ДАБ-МС е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на М. И. С.. Решението е обжалвано пред АССГ, който с решение №6322 от 28.10.2019г. е отхвърлил жалбата. С решение № 14807/01.12.2020 г. ВАС е оставил е сила решението на АССГ, като направените изводи и оценка за отказване на международна закрила са потвърдени.

На 16.02.2021г. жалбоподателят е подал последваща молба с рег. № УП-4778. С решение № ВР-7/04.03.2021г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС, молбата е допусната до производство за международна закрила с мотива, че са налице писмени доказателства за новонастъпили обстоятелства от значение за личното положение на молителя, а именно – промяна в здравословното му състояние, конкретно здравния статус на лявото му око.

В доклад за здравословното състояние на жалбоподателя от 04.08.2021г. е описан проблема с лявото му око. Сочи се, че същият е възникнал в резултат на сбиване след употреба на алкохол. В периода от настаняването на молителя в общежитието на отдел „ПМЗ-ВР“ до 13.09.2021г. са проведени редица медицински прегледи, консултации и изследвания. На 14.09.2021г. е извършено оперативно лечение на катаракта на лявото око на пакистанския гражданин. Съгласно приложената епикриза М. И. С. няма придружаващи заболявания, намира се в добро общо състояние, няма усложнения, изписан е с подобрене и са му назначени контролни прегледи и съответния хигиенно-хранителен режим. Към административната преписка са приложени като доказателства няколко предупредителни протоколи за отстраняване на молителя от общежитието на отдел „ПМЗ - ВР“ поради употреба на алкохол и нарушения на дисциплината. Направен е извод, че жалбоподателят перманентно не спазва разпоредбите на чл.30 от ЗУБ и изискванията на Правилника за вътрешния ред в общежитието на отдел „ПМЗ-ВР“.

Молителят счита, че в родината му П. постоянно има заплаха за него и за населението като цяло. Не излага съображения за невъзможност от лечение на заболяването на окото му в родината му П..

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение.

Като доказателства по делото са приети справки за състоянието в Ислямска Република П. и по-конкретно относно общо положение в страната, формата на държавното й управление и състоянието на здравната система.

Административен съд София–град след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е депозирана в срок. Съдът е сезиран от надлежна страна–участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване.

Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима .

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че М. И. С. не е доказал наличието на предвидените в чл.8 и чл.9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Според константната практика по подобни казуси молбите на чужденците за предоставяне на закрила следва да бъдат разглеждани на индивидуален принцип. Като лица в потенциален риск се определят жените, хора с нетрадиционна сексуална ориентация, активисти за правата на човека, журналисти, цивилни лица, за които има съмнение, че подкрепят една или друга групировка, представители на малцинствени религиозни групи, възприемани като нарушители на шериата, лица, изложени на риск да станат жертва на кръвна вражда и т.н.

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от М. И. С. доводи, касаещи търсенето от него право на закрила.

Съдът, в настоящият му състав не може да се съгласи, че ако се завърне в П., оспорваният ще бъде поставен в опасност. Жалбоподателят не сочи доказателства / не са налице и конкретни твърдения в тази насока/, да е имал проблеми с официалните власти или с организация, както и да е бил подложен на преследване, заради своята раса, религия, политическа принадлежност или народност.

Жалбоподателят сочи твърдение за наличието на лични проблеми, от семеен характер с определени лица. Съдът констатира, че макар да твърди, че същите са с давност повече от три години, такива не са споделени при провеждане на интервюта в предишните производства за предоставяне на закрила. Предвид противоречивите и неконкретизирани данни, съдът не кредитира изложеното в бежанската история за проблеми, свързани с мъж, близък до властта, които имал връзка със съпругата на жалбоподателя. Дори и изложените факти да бяха приети за достоверни, в бежанската история не се съдържа нито едно твърдение, от което да се направи извод, че М. И. С. попада в някоя от категориите лица, имащи право на бежански статут, съгласно чл. 8 от ЗУБ.

Отделно от това, съдът съобрази, че настоящата поредна молба е допусната до производство за международна закрила предвид измененото здравословно състояние и конкретно здравния статус на лявото око на чужденеца.

Както бе посочено по-горе, окото на С. е пострадало при сбиване, вследствие на злоупотреба с алкохол. На пакистанския гражданин е извършено оперативно лечение на катаракта на лявото око. Към настоящия момент е установено, че същият няма придружаващи заболявания, намира се в добро общо състояние, няма усложнения, изписан е с подобрене и са му назначени контролни прегледи и съответния хигиенно-хранителен режим.

От приложената по преписката Справка на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС /л.15/, се установява, че здравните грижи в П. са безплатни, макар и с ограничен капацитет и недостатъчно финансиране, които намаляват качеството и достъпността им. Държавна здравноосигурителна програма е въведена в края на 2015г. и е била предназначена да подпомогне живеещите под прага на бедността. Първоначално се прилага главно за части от П., Б. и Ф.. Здравни грижи в областта на офталмологията, стационарно, амбулаторно и последващо лечение, интравитерални

инжекции, офталмологична хирургия и лазерно лечение, са налични в Университетската болница „А. Х.“ в [населено място] и Международната болница „Ш.“ в столицата И., близо до която се намира и [населено място], който е посочен за постоянен адрес на жалбоподателя.

Независимо от слабото икономическо и социално развитие на страната не би могло да се направи извод, че там липсват медицински или каквито и да са услуги, предоставяни от държавата.

От изложеното в справката относно общо положение и формата на държавното й управление в Ислямска република П. / л.22/, може да се направи извод, че ситуацията в страната по произход на търсеция закрила не достига до границите на безогледно насилие, породено от въоръжен вътрешен или международен конфликт или от неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжени групировки, които нападат населението или отделни негови групи. Налице са данни за спорадични актове на насилие, съпроводени с жертви, но същите нямат масов характер.

Тези обстоятелства мотивират съда да приеме, че в страната на произход на жалбоподателя има условия за сравнително безопасен и нормален живот, както и за здравни грижи, а причините за напускането на П. са с генезис, изключващ предоставянето на статут на бежанец или хуманитарен статут по смисъла на ЗУБ .

По отношение на оплакванията за нарушение на чл. 35 и чл.36 от АПК и по конкретно за това, че оспорваният е бил лишен от правото си да изложи възражения и да посочи доказателства съдът намира следното:

По време на провеждането на административното производство, заинтересованите страни имат право да подадат възражения и да направят искания по предвидения в закона ред.

В хода на съдебното производство не са изложени конкретни съображения за ограничаване правото на жалбоподателя да участва активно в производството по предоставяне на закрила. Не са ангажирани и доказателства за това.

Ето защо, съдът намира възраженията за допуснати нарушения по смисъла на чл.35 и 36 от АПК , за недоказани.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на бежански и хуманитарен статут е правилно и законосъобразно, а жалбата срещу него – неоснователна. Като такава, същата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК , Административен Съд С. – град, I отделение, 18 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. С., ЛНЧ:[ЕГН], гражданин на П. с адрес: с адрес [населено място], [улица] отдел „ПМЗ - кв. Военна рампа" на РПЦ - С. на ДАБ, срещу Решение № 1579/18.02.2022г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ :